

1489 1ste. Beh. af Forsl. til en Adresse til S. M. Kongen. 1490

bestemt non possumus; vi kunne ikke. Vi kunne ikke inblade os paa Underhandlinger med Fremmede, det være sig Fjender eller saakaldte Venner, om Foranstaltninger, som vilde forberede Rigets Sønderlemmelse, og denne Udtalelse skal ikke have anden Betydning end den, som ikke vil kunne udeblive, saafremt det lykkes at træffe et tro, et sandt Udtryk af den almindelige Folkstemning. Det er saaledes en dobbelt Afvisning; en dobbelt Tilbagevisning, som udgjør det egentlige Indhold, Kjernen i den foreslaaede Adresse: først en Tilbagevisning af den Forbring, at den provindstille Selskændighedsstilling for Slesvig, som hidtil er opretholdt, skulde udvides til en fuldstændig besluttende Selsbestyrelse; i det Mindste i de særlige Anliggender, Noget, som useilbarligt vilde Skridt for Skridt fjærne Slesvig fra Kongeriget og i samme Forhold bringe det nærmere og nærmere til Thyssland, føre til en Udslytning, som vilde ende med en Halvering, der er det Samme som Danmarks Riges Oplosning; dernæst en Tilbagevisning af en faktisk Benyttelse af den Stilling, hvori Holsteen staaer til det thyske Forbund, til lidt efter lidt at bringe Slesvig og derved ogsaa Kongeriget Danmark i en lignende Afhængighedsstilling, i et Basalforhold til Thyssland, hvorom den blotte Tanke bringer Blødet i hver dansk, hver nordisk Mand i Røg.

Efter Sammensætningen af Udvalget vil det let skjønnes, at man ikke har kunnet enes om en fælles Udtalelse uden ved en gjensidig Smødekommen fra forskellige Sider. En fælles Udtalelse om politiske Anliggender vil jo overhovedet kun være mulig under Forudsætning af en saadan Smødekommen, og jeg tør heri see et Forvarsel om, at det ogsaa vil lykkes at bringe Medlemmerne af Thinget til en saadan Enighed, at de, der kunde ønske et Mere eller et Mindre, dog vilde kunne føle sig tilfreds stillede ved at tiltræde et Udlaft som det, der her foreligger.

Beck: Da det er saa alvorlige Forhold, hvori vi leve for Diebliffet, saa kan det ikke

være Andet end kjær, at der gives Leilighed til at udtale sig om Maaden og Midlerne, hvorved man kan komme ud af dem. Der er viselig gjort Forbringelse fra fremmede Magters Side, som ingen dansk Mand kan gaae ind paa; vi betragte Forbindelsen mellem Kongeriget og Slesvig som saa fast og uadstillelig, at ingen dansk Mand kan give sit Samtykke til, at nogen fremmed Magt indblander sig deri; men forinden det, maaffee endelig, skal komme til at afgjøres paa en meget alvorlig Maade, er det enhver dansk Mand's Pligt at give sin Skjærv til at oplyske de Omstændigheder, der maatte stille sig for hans Die, forinden han kan raade til eller give sin Stemme til at skride til Yderligheder. Da jeg nu er den blandt Thingets Medlemmer, der boer i Slesvig og i 18 Aar daglig har haft Leilighed til at bevæge mig iblandt Slesvigerne, saa føler jeg det fulde Alvor af at burde udtale mig om Forholdene, efter min Betragtning, saa meget mere som Forholdene i Slesvig baade i den sydlige og i den nordlige Deel ere for det Meste kun anviste for kongerigste Mand gennem Bladene.

Naar jeg seer hen til Adressens Indhold, er der viselig ikke Andet i den, end hvad jeg kan tage Deel i, men der er i den ogsaa Ting, som jeg skjønner fuldtvøl kunne modtage en forskjellig Fortolkning. Dersom jeg kunde lægge den Fortolkning i Ordene, som jeg vil, som jeg allerede lidt har antydet, saa kunde jeg være fuldstændig beroliget ved den, men da den kommer i andre Hænder, og den er undergivet en Fortolkning, der kan passe for ganske andre Dine, kan jeg ikke være rolig, undtagen den er affattet i saa fuldstændig klare Udtryk, at der ikke kan tages feil af den. Jeg er saa meget mere paavirket af denne Betragtning, som det er Hans Majestæt Kongen, vi henvende os til, og jeg veed vel, at Kongen har Pligter overfor Hans Undersaatter, hvad enten de ere i Kongeriget, i Slesvig eller i Holsteen, men det vide vi, at vi vilde lægge Ham og lægge Regjeringen paa Sinde at gjøre alt Muligt, hvad der staaer i danske Mand's Magt, for at